

щый-тъ день предъ зорѣ, Милошъ е былъ вече далеко отъ Бѣлградъ, въ средѣ борове-тѣ горскы.

Като дойде Милошъ въ село Църничъ събра си челоувѣцы-тѣ, и като ги закле, да му бѣдѣтъ вѣрни, и да ся покоряватъ на неговы-тѣ наредбы, закле ся и той тѣмъ, че ще да умрѣ за тѣхъ като ся бори като тѣхень поглаваръ.

Сега е останало само да ся дигне народъ-тѣ. За да бы останало доволно врѣмя, да ся прибави что е потрѣбно, и понеже е още зимно врѣмя было, заключилъ е Милошъ да не дава да ся дигне бунтъ-тѣ до тогава, догдѣ-то пакъ Сулиманъ не даде причинѣ самъ. Въ сѣщо-то врѣмя бѣше проводилъ Милошъ братъ-тѣ си Бѣрема въ Остружницѣ, да продаде нѣщо отъ говеда-та си и да му донесе малко пары за да купи барутъ.

Въ петакъ предъ празникъ Вѣрбницѣ 1815. год. изведе Милошъ Муселима отъ окружие-то си на вѣнь; — и часъ-тѣ на подвигъ-тѣ бѣше вече пристигналъ.

Въ сѣщѣ-тѣ тажъ неделѣ бѣхъ изловили Милошеви-тѣ привѣрженицы нѣкои и други Турцы: сиречь оныя, кои-то пріймахъ порезъ-тѣ и оныя, кои-то събирахъ харачъ-тѣ. Нѣ най-замечательно пакъ случи ся въ Рудникъ. Преди Ашинъ бея бѣше паша на негово-то мѣсто нѣкой си Турчинъ по имя Токатличъ; Милошъ пакъ бѣше издѣйствовалъ да извадѣтъ тогова Токатлича отъ службѣ заради злоупотребленія-та му. Токатличъ убо разрѣшенъ отъ службѣ, живѣяше отъ това врѣмя въ свой-тѣ собственный конакъ, кой-то бѣше добрѣ заяченъ и отъ нѣ-